

MOLITVA – RAZGOVOR S BOGOM

Trajanje kateheze: 90 minuta

Broj sudionika: 10-12

Dob sudionika: srednjoškolci/studenti

Ciljevi: upoznati biblijsko-teološki temelj kršćanske molitve

Sredstva:

- papirići s pitanjima za razgovor
- papirići s molitvenim završetkom

Oblici rada:

- frontalni
- pojedinačni
- grupni

Metodički postupci:

- razgovor
- čitanje

MOLITVA ZA POČETAK >>> Oče naš

MOTIVACIJA: Brzi razgovor

>>> *animator sudionicima dijeli papiriće s pitanjima za razgovor*

>>> *animator zatim kratko sudionicima opisuje vježbu koju će napraviti...*

OPIS VJEŽBE: *Sudionici sjede jedan nasuprot drugog u dva reda. Razgovaraju u parovima o zadanoj temi: Što je za mene molitva? Koliko često molim? Koja molitva mi je najdraža?*

Postoji li zajednička molitva u mojoj obitelji? Što mi najviše pomaže da rastem u molitvi?

Nakon dvije minute mijenjaju sugovornika. Vježba se ponavlja nekoliko puta, a nakon toga animator postavlja pitanja kao osvrt na vježbu.

OSVRT NA VJEŽBU:

- Kako ste doživjeli ovaj razgovor?
- Jeste li se uspjeli izraziti i čuti drugoga?
- Što je sve bilo uključeno u ovaj razgovor?
- Što bi vam koristilo za bolju komunikaciju?

>>> *nakon njihova kraćeg razgovora, animator nastavlja tj. dopunjuje...*

U ovoj vježbi htjeli smo u kratkom vremenu upoznati jedni druge, podijeliti iskustvo molitve. U ovaj razgovor bilo je uključeno: govor, slušanje, pogled, dodir, mahanje rukama, uvjetovanost vremenom, sadržaj koji smo trebali prenijeti jedni drugima, poznavanje i stav prema sugovorniku itd. Zato bolje odgovara riječ komunikacija koja obuhvaća više nego razgovor. Znamo da komunikacija i razgovor nisu jednostavna stvar. Izreći sebe, znati čuti i doživjeti drugoga u određenim okolnostima koje nas određuju: naša narav, raspoloženje, odnos prema sebi i drugima (sugovorniku), (ne)poznavanje, (ne)povjerenje, (ne)uzajamnost.

RAZRADA TEME: Jedan oblik komunikacije nas s Bogom jest i molitva.

>>> *animator postavlja pitanja:*

1. Što je molitva?
2. Kakva molitva mora biti?
3. Kako sami molimo? Da li iz svog srca, da li neke naučene molitve?
4. Koje preduvjete čovjek može stvoriti za molitvu? (*navesti na odgovor: Čovjek to mora htjeti, ali mora biti spreman i na učenje o molitvi*)

>>> *animator ostavlja sudionicima da iznesu svoja mišljenja, a zatim ih nadopunjuje...*

Najjednostavnija definicija molitve koju znamo i vjerojatno najviše dotiče i naše iskustvo je **razgovor s Bogom**. Ona uključuje sve što smo spomenuli: **govor, slušanje, pogled, geste tijela, dostatno vrijeme za molitvu, sadržaj, poznavanje i stav prema Sugovorniku**. U ovom susretu želimo razmišljati **kako ulaziti u dubinu i kvalitetu molitve kao odnosa i razgovora s Bogom**. O tome su razmišljali i apostoli kada su pitali Isusa da ih nauči moliti. **Da bi molio čovjek to mora htjeti te također mora i učiti moliti**. Molitvu ne možemo svesti samo na psihološku spontanost. Međutim, ne možemo je svesti niti samo na naučene obrasce molitve ili je naučiti kao tehniku. Molitva je **dar koji se prima i uči moleći**. Zato i mi molimo: „Gospodine, nauči i nas moliti!“

Jedna rečenica iz Evanđelja po Mateju (6,6) kaže: „**Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.**“

>>> *animator postavlja pitanja:*

1. Što vam tekst govori? Na što nas Isus poziva? (*na skrovitost i šutnju*)
2. Što je središte čovjekove nutrine? (*srce*)
3. Kakva je ta molitva? Kome je upućena? Što smo mi u odnosu na Oca? Što Isus od nas zapravo traži? (*sinovska molitva; zajedništvo s Ocem*)

>>> *sudionici iznesu svoja razmišljanja, a animator zatim nastavlja...*

Iz ovog kratkog evanđelja možemo istaknuti da nam Isus poziva na skrovitost i šutnju, progovara nam da je naše srce središte naše osobnosti, naše nutrine, te govori o Sinovskoj molitvi, o molitvi djeteta upućenoj Ocu, te nas poziva u zajedništvo s njime.

Zavirimo malo u tu nutrinu, u svoje skrovište. **Što znači da uđem u sobu i zatvorim vrata?**

>>> *animator ostavlja sudionicima prostor pa nastavlja...*

Evanđelja često govore kako se Isus povlačio u osamuda razgovara s Ocem. Pokazao nam je da je molitva nešto vrlo osobno i da nam je potrebna skrovitost. Doslovan prijevod u evanđelju znači „najsdrovitiju sobu“. Pod time u molitvi ne mislimo samo na fizički prostor, nego na **naše srce i nutrinu**. Čovjek ima dušu, ima nutrinu kao mogućnost i mjesto susreta s Bogom. Ima u sebi jedno „svetište“ u koje nitko drugi nema pristupa. Gore smo odgovorili na pitanje što je središte čovjekove nutrine. **Zašto je to baš srce?**

>>> *sudionici odgovaraju, animator zatim nastavlja (ovo je predložak, nije potrebno učiti napamet, samo treba biti jasno do čega se želi doći)...*

Srce je u Svetom pismu središte osobe. Ono je boravište gdje jesam, gdje stanujem, gdje donosim odluke, gdje molim, gdje se ostvaruje susret i savez s Bogom. Koliko se više znamo povući i „zatvoriti“ u sebe, toliko ćemo se moći otvoriti Bogu i doći u dodir s njim. Moramo mi prvo biti „kod sebe doma“ da bismo mogli susresti Boga i doživjeti njegovu prisutnost u duši, a onda i u svakodnevnom životu. Zanimljivo i znakovito o toj unutaršnjoj skrovitosti govore sveci, npr.: *unutarnja odaja u kojoj Bog prebiva u središtu zamka duše* (sv. Terezija Avilska), *unutarnja ćelija* (sv. Katarina Sijenska), *soba za primanje gdje Bog razgovara s ljudima* (sv. Petar Damiani).

Zato je za molitvu potrebna **samoća i šutnja**. Šutnja u našoj nutrini oslobađa prostor da se u njoj doista nastani Bog, da se njegova riječ i ljubav ukorijene u srcu i nadahnjuju naš život.

Važno je, dakle, naučiti stvarati vanjsku i unutarnju tišinu kako bismo mogli ući u otajstvo Božje prisutnosti i čuti Božju riječ.

I treća stvar koju smo istaknuli jest da je naša molitva Sinovska, molitva djeteta upućena Ocu, kojeg tako smijemo zvati jer nam je sam Isus to omogućio.

Koja je to najpoznatija molitva upućena Ocu?

>>> pretpostavljamo da će svi znati da se radi o molitvi Oče naša

Da, molitva Oče naš molitva je koju nas je Isus naučio i dopustio nam da Boga zovemo Ocem. Zauzmite udoban položaj, izmolit ćemo tu molitvu „Oče naš” koju molimo svakodnevno. Danas pokušajte razmišljati o svakoj riječi koju izgovaramo.

>>> animator sa sudionicima počinje moliti molitvu Oče naš meditativno, zatim nastavlja...

Sada ću postaviti nekoliko pitanja. Ona su upućena svakome osobno, pa odgovarajte u nutринi svojega bića. Postavit ću pitanje i ostat ćemo nekoliko trenutaka u tišini kako bismo o njemu promislili.

1. Što Isus traži od Oca?
2. Što ja tražim od Oca kad molim?
3. Što znači da želim kraljevstvo?
4. Prihvaćam li volju Očevu?
5. Otpuštam li dužnicima svojim?

>>> nakon kratkog razmišljanja (neka ne bude predugo), animator nastavlja...

Isus nas je naučio moliti. Želio je da u molitvi doživimo zajedništvo s Ocem. Želio je da sami osjetimo kako smo djeca Onoga koji nas je prvi uzljubio. Isus je želio da Boga zovemo ocem ili još ljepše, želio je naglasiti tu prisnost omogućivši nam da Boga zovemo tata. Time je naglašena naša unutarnja tijesna povezanost s Ocem.

Od Isusa učimo da nam **vjerna i ustrajna** molitva pomaže tumačiti naš život, ispravno odabirati i donositi odluke, otkrivati darove, upoznati i prihvaćati Božju volju koja je put ostvarenja života u punini ljubavi i smisla. Isusova molitva nam svjedoči da je u životu najvažniji odnos s Bogom i da se moramo znati odvojiti od svakodnevne buke kako bismo mogli ići k Izvoru koji osvježava, čisti i natapa naš život.

I zadnje, ali ne manje važno što možemo izvući iz ove jedne jedine rečenice Matejeva evanđelja jest da Otac uvijek uzvraća. Nikada nije nijem na molitvu djeteta. Pitanje je samo, jesmo li mi Njegovim odgovorom zadovoljni? Ili ponekad mislimo da nas ne čuje jer nam ne daje sve što želimo?

Jeste li ponekad osjetili ljutnju ili žalost što niste od Boga dobili ono što ste s čežnjom molili, a da ste kasnije u životu prepoznali da ste dobili baš ono što vam je trebalo iako to nije bilo po vašim zahtjevima? E, takav je naš Otac, on nas istinski poznaje i uvijek nam darujem ono što nam je potrebno, potrebno da bismo rasli i sazrijevali u mudrosti.

>>> *animator zatim nastavlja...*

Za kraj ćemo se obratiti našem Ocu molitvom i razmišljati ćemo kako molimo! Svatko od vas dobit će jedan papir i redom čitamo i razmišljamo o svakom retku!

>>> *pripremiti molitvu za sudionike; molimo tako da svatko izmoli jedan „Nemoj...“*

MOLITVENI ZAVRŠETAK:

Nemoj reći *Oče*, ako se svaki dan ne ponašaš kao sin.

Nemoj reći *naš*, ako živiš izoliran u svojoj sebičnosti.

Nemoj reći *koji jesi na nebesima*, ako misliš samo na zemaljske stvari.

Nemoj reći *sveti se ime Tvoje*, ako psuješ i spominješ Božje ime uzalud.

Nemoj reći *dođi kraljevstvo Tvoje*, ako ne stvaraš mir na zemlji.

Nemoj reći *budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na zemlji*, ako ne prihvaćaš Božju volju i kad je teško.

Nemoj reći *kruh naš svagdašnji daj nam danas*, ako se ne brineš za gladne, beskućnike i neprosvjećene.

Nemoj reći *otпусти nam duge naše*, ako nisi spreman oprostiti drugima pogreške, uvrede, omalovažavanja, ruganje, ponižavanje...

Nemoj reći *i ne uvedi nas u napast*, ako imaš namjeru ostati u grijehu ili dalje griješiti.

Nemoj reći *nego izbavi nas od zla*, ako se ne boriš protiv zla.

Nemoj reći *amen*, ako još nisi shvatio molitvu Oče naš.